

ԳԱՅՐԻԷԼ ՊԵ. ՆԻԿՈՄԻԴԱՅԻ.— Աշկ. Գրիգոր վրդ. էօ-տէմիւշցիի. Զա. 1799ին. եպս. և փոխ. 1813ին, Նւ. Կեսարիոյ և Գաղատիոյ 1806 ին. Զմիւռնիոյ, 1814-1815 ին. Կ'ընարուի ՊԵ. 1819 ին. վարչական կարգադրութիւններու համաձայն կ'ուղեւորի Պոլիս 1824 ին և կը նշանակուի առ. Զմիւռնիոյ վիճակին (1828 - 1834). կը վերադառնայ Երուսաղէմ, պաշտօնին գլուխը, 1834 ին: — 1839 ին, կը տեղեկագրէ Յովհաննէս Լ. Կարբեցի կթղ. ին (1831-1842), Յուսոց և Լատինոց կողմէն Ս. Համբարձման լերան վրայ Հայոց կառուցած վանքին ապօրինի քանդումը, և կը հայցէ հայրապետին աջակցութիւնը (Սիօն, 1872, էջ 64), Տեղեկագրին օրինակը հրատարակուած է: Կը վախճանի 1840 ին, և կը թաղուի Ս. Փրկչի վանքը, պատրիարքաց շարքին: Իր տապանաքարին ընդօրինակութիւնն է հետեւեալը.

« Ի բարձրելոյն երգէ Սիրաք մսեղեաց.

Այս դատաստան՝ բարէ՛ և զի վայելուչ.

Յապողել յի՞մ նուաղելոյս ի կարեաց.

Ընդ ո՞յր անոյշ. ոյր և անձն իմ ընկալուչ:

Գարրիէլ եմ Սուրբ Աթոռոյս գահակալ.

Այլ Նիկոմիդ ծծել ետ ինձ զօղ նախկին.

Որ իմն էր բաղդ յայս աստիճան վերառեալ,

Ընդ փորձ անցոյց որպէս զոսկի քուրային:

Քսան երկու ամաց չըջանս ի գահինս.

Զիշխանութեան յաջս ընկալեալ գաւազան.

Զիմ շունչ վերջին յաւանդ թողի. ո՞վ շնորհիս,

Յայս սուրբ Սիօն յեցեալ յայիս ծերութեան:

Որ փառաւորի քո սուրբ անուն յայս կայան.

Տէր իմ Յիսուս, ուր և փայլի քոյդ շիրիմ.

Ի փող զուարթնոյն անդ անձառիցն ի խորան.

Հնչեա՛ յականջս, հանգի՛ր ծառայ մտերիմ»:

Յամի Տեառն 1840 Սպրիլ 15. Ամոց 76:

ԳԱՅՐԻԷԼ ՎՐԴ. ՄԲ. 1711 ին, կը միաբանակցի Ս. Յակոբի վանքին:

ԳԱՅՐԻԷԼ ՎՐԴ. ՄԲ. 1775-76, Նւ. Քէրսոնի (Խրիմ).

ԳԱՅՐԻԷԼ ՎՐԴ. ԱԿՆՅԻ, ՄԲ. Հայրը՝ մհտ. Գասպար, 1721ին կը միաբանակցեր. ՄՁ. թ. 42 Աւետարանը ունի յիշատակա-